

Cố Gắng Làm Điều Thiện Cho Nhau Cũng Như Cho Mọi Người

Tôi tên Maliszewski Krzysztof, tù nhân Ba Lan. Tôi viết mấy hàng này với ước nguyện sâu xa là san sẻ với bạn về cuộc gặp gỡ đời đời của tôi với THIÊN CHÚA. Tôi bị giam tù nhiều năm qua và mới đây tôi bắt đầu thường xuyên tham dự Thánh Lễ. Thành thật mà nói, ban đầu, tôi đi lễ nhưng không hiểu rõ việc mình làm, bởi lẽ, tâm tình tôi đối với THIÊN CHÚA thật mơ hồ, không rõ rệt. Thế rồi, cách đây không lâu, một

nhóm tù nhân được gọi đến giúp một Cộng Đoàn có mặt nơi "Nhà Sức Khỏe Bệnh Nhân" tại Glogów ở miền Tây Nam nước Ba Lan. Tôi thuộc về nhóm tù nhân may mắn này. Chúng tôi trải qua một tuần lễ tuyệt đẹp. Chúng tôi được xem như "thiện-nguyện-viên" và quả thật sau đó, chúng tôi hãnh diện và sống trọn vẹn vai trò thiện-nguyện-viên!

Chỉ vồn vện một tuần lễ tại Glogów nhưng mang lại vạn sự tốt lành hơn suốt cả cuộc sống tôi vừa trải qua .. Trong tuần lễ đó, chúng tôi dành rất nhiều giờ cho việc cầu nguyện. Bầu khí huynh đệ thật tuyệt đẹp và tôi tham dự hết mình với trọn khả năng vào các sinh hoạt chung. Không biết bao nhiêu lần khi đọc đến Kinh LẠY CHA tôi cảm động đến khóc ròng. Tôi chứng kiến tận mắt cảnh các bệnh nhân tươi cười, hạnh phúc, mặc dầu phải chịu đau khổ trăm bề. Mỗi ngày qua tôi càng ngưỡng mộ và càng hiểu biết hơn về các bệnh nhân và về các thành viên của Cộng Đoàn "Trung Tâm Thiện Nguyện Đau Khổ".

(Cộng Đoàn Trung Tâm Thiện Nguyện Đau Khổ do Đức Ông Luigi Novarese (1914-1984) thành lập tại Ý vào năm 1947. Hiện nay Cộng Đoàn có mặt tại nhiều nơi khắp nước Ý và lan rộng sang các nước Âu Châu khác, trong đó có Ba Lan).

Cho đến một ngày - tôi không nhớ rõ ngày nào trong tuần lễ đó - tôi bỗng có cảm giác rõ ràng mình là thành viên thực thụ của Cộng Đoàn. Ý tưởng này gieo vào lòng tôi một niềm vui khôn tả. Thật tuyệt diệu, bởi lẽ, tôi đang là tù nhân! Theo tôi thì ngôn từ dùng để diễn tả thực tại này

hoàn toàn có tính cách chủ quan. Nhưng không sao! Tôi cảm thấy thật hạnh phúc! Trong phút chốc tôi quên tất cả những gì đã xảy ra trong cuộc đời tôi. Tôi quên cả sự kiện hiện tại tôi là tù nhân và nhất là, tôi quên mọi vấn đề rắc-rối nhiều-khê của chính tôi.

Sau cùng thì tuần lễ làm việc thiện nguyện nơi "Nhà Sức Khỏe Bệnh Nhân" cũng chấm dứt. Đến lúc chúng tôi phải từ biệt mọi người để trở về nhà tù. Cuộc chia tay thật não ruột. Cảm xúc thật lớn lao khiến nước mắt cứ tự do tuôn trào, không thể nào kềm lại. Tôi khóc như một đứa bé, khóc như chưa bao giờ được khóc!

Từ ngày đáng ghi nhớ đó, THIÊN CHÚA Nhân Lành và Toàn Năng chiếm chỗ đứng quan trọng trong cuộc đời tôi. Hay nói đúng hơn, THIÊN CHÚA là trung-tâm-điểm cuộc đời tôi và tôi cầu nguyện thân thưa cùng THIÊN CHÚA mỗi ngày.

Cũng kể từ ngày tôi cầu nguyện thật sự cùng THIÊN CHÚA, tôi hưởng nếm Tự Do, Tự Do thật của con cái THIÊN CHÚA. Khi tôi đi xưng tội, Cha Tuyên Úy nhà tù - Linh Mục Sebastian - cảm động nói với tôi:

- THIÊN CHÚA ưu ái đón tiếp con vào trong vòng tay Ngài. Cuộc tiếp đón mạnh đến độ nó sẽ mãi mãi khắc ghi trong trái tim con.

Lời Cha Tuyên Úy thật chí lý. Tôi mới chỉ làm một bước tiến nhỏ trong cuộc đời du-côn mất-dạy của tôi. Một bước tiến nhỏ nhưng thật linh thiêng và cao cả. Tôi tin tưởng vững chắc rằng, từ đây, cuộc đời tôi sẽ biến đổi và trở thành tốt hơn trong tư cách là tín hữu của Giáo Hội Công Giáo, duy nhất thánh thiện và tông truyền. Muôn vàn cảm tạ hồng ân bao la của THIÊN CHÚA Từ Bi Nhân Hậu.

... "Thưa anh chị em, chúng tôi khuyên nhủ anh chị em: hãy khuyên bảo người vô kỷ luật, khích lệ kẻ nhút nhát, nâng đỡ người yếu đuối, và kiên nhẫn với mọi người. Hãy coi chừng: đừng có ai lấy ác báo ác, nhưng hãy luôn luôn cố gắng làm điều thiện cho nhau cũng như cho mọi người. Anh chị em hãy vui mừng luôn mãi và cầu nguyện không ngừng. Hãy tạ ơn trong mọi hoàn cảnh. Anh chị em hãy làm như vậy, đó là điều THIÊN CHÚA muốn trong Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Anh chị em đừng dập tắt Thần Khí. Chớ khinh thường ơn nói tiên tri. Hãy cân nhắc mọi sự: điều gì tốt thì giữ, còn điều xấu dưới bất cứ hình thức nào thì lánh cho xa" (Thư I gửi tín hữu Thessalônica 5,14-22).

("L'Ancora", rivista mensile del CVS (Centro Volontari della Sofferenza) 1/2, Gennaio-Febbraio/2009, trang 21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt